

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De labore manuum eius pro communi bono. XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

etis, tenuit etiam ipse in coquina vicem suam pro posse. Cui quidam ex vicinis compassione motus, dixit: Cur bone domine versaris in coquina? Non habes aliquem, qui pro te istud faciat? Nonne melius esset, quod tu ires ad ecclesiam, & alius coqueret pro te? Respondit humilis minister Christi Florentius, dicens: Nunc magis affectare debeo, quod habeam omnium aliorum orationes, quam solummodo meas? Dum enim ego sum in coquina, omnes alij interim tenentur orare pro me. Maiorem ergo fructum spero consequi de orationibus aliorum, qui sunt in ecclesia, quam si ego solus orarem. Sic ergo tam verbo quam exemplo edificauit vniuersos: non querens quod sibi esset delectabile, sed alijs vtile & exemplare. Quoties autem cum fratribus comedebat, primum ferculum manibus suis eis apposuit, & de hoc plurimum doluit, quia infirmitate cogente refectio fratrū quotidie interesse non potuit. Quapropter seorsum in coquina cum coco suo solus edebat, habens mensam parua sobriè paratam: quia solidum cibum, debilitas stomachi non sufferebat. Ego licet indignus ab ipso sepe inuitatus, mensam eius parauit, & modicum quod petebat de cellario attuli, gaudensque cum multa hilaritate ei ministrari.

C A P V T XIV.

De labore manuum eius pro communi bono.

O Primus in moribus dignè que memorandus, inter omnes deuotos deuotissimus Florentius, nunquam ociosus voluit inueniri: sed preciosum tempus fructuosè nihil est expendere: cauens omnimodo, quamuis beneficiarius esset, panem suum gratis & absque labore manducare. Quod à venerabili magistro Gerardo didicit & accepit, hoc diligenter obseruauit: cuius sententia fuit, vt nemo ad congregationem suscipi deberet, nisi secundum beati Pauli dictum manibus laborare vellet. Est namque operatio sancta, ad omnem spiritualem profectum vtilissima: per quam carnis lasciuia domatur, & ab euagandi leuitate mens dissoluta citius refrenatur. Per hanc ocia nocua tolluntur, & confabulationes friuolæ ex orio surgentes, facilius decurtantur. Occasione enim loquendi sublata, labor proficiet in manibus: & erit semper diuor in bonis, qui fuerit operatius fidelis. Per hanc etiam necessitatibus fratrum sapienter prouidetur, & pauperum miseris copiosius subuenitur. Nam illa elemosyna gratius Deo placet, & clarius lucet, quæ de vultu sudore procedit, & iusto labore quæsitā reficit indigentes. Igitur ars scribendi libros, quæ clericis melius conuenit, & quietius exerce-

1. Cor. 4.

exerce-

exerceri potest; à fratribus domus eius est maturius arrepta, & pro communi bono seruando vſitatus introducta. Ipſe vero venerandus Pater Florentius, ne vacuum nomen gereret rectoris, ſed in exhibitione operis officium ſacerdotale commendaret, dedit ſcriptoribus exemplum clarum, membranas pumicando, quaterniones lineando, & componendo. Quia licet minùs bene ſcribere ſciret, in preparando tamen alijs neceſſaria, quàm plurimum ſcriptores adiuit manu ſua, oleo ſancto conſecrata.

2. Interdum cum opus eſſet, & tempus vacaret, aſſumpto ſocio libros iam ſcriptos perlegit & correxit; aut de ſcripturis ſanctis aliqua deuota notabilia, ad conſolationem fratrum & exercitationem internorum compilauit. Multum namque gaudium eſt & delectatus, cum pro communi aliquid vtilitatis per diem feciſſet, ſciens hoc Deo gratiſſimum fore. Verùm multitudine clericorum ad eum confluente, cum fama bonitatis eius longiùs reſonaret, requeſitus eſt à multis extraneis, & religioſis viris, & literatis. Idcirco pro animarum ſalute altioribus negotiis oportebat eum intendere, & à priuatis actionibus & internis ſtudijs frequenter abſtinere, & ſpiritualia lucra temporalibus commodis anteferre.

3. Totque conſultandi cauſa ante cameram eius quandoque ſteterunt cupientes ei loqui, aut abſcondita ſua tanquam viro ſancto conſiteri; ve vix ei tranſitus ezeundi pateret, vix tempus pro horis dicendis & neceſſitatibus corporis ſoluendis opportunè ſuper'eſſet. Neminem tamen in conſolatoſum reliquit; ſed vel incontinenti expediuit, aut altera vice liberum ad ſe reditum ſecundum condictum petentis conceſſit. Contigit aliquoties, vt horas ſuas legere inciperet, & ſuperuenientibus alijs & alijs perquam multis, non poſſet finire Pſalmum, quem inchoaret. Ne ergo radio affectus deſiſteret aperire pulſanti, ait ad ſemetipſum: Adhuc ſemel propter Deum; ſicque ſemel iterauit ſæpe, & fiebat longum, vincens moleſtiam & inquietudinem aliorum in patientia ex charitate fraterna.

CAPVT XV.

*De miſericordia eius in pauperes, & agrotos,
atque ignotos.*

1. **V**irtus quoque miſericordiæ in corde pij patris, inter alia pietatis opera præcipuè floruit & excreuit; quam frequèti cleemoſynarum largitione in pauperes & peregrinos oſtendit & impleuit. Vnde merito de ipſo dici debet, quod de iuſto